

HAMPÓ JÓZSEF

Szeretett Bölcsész Egyesületünk zenei életének múltja, jelené és jövője

Kezdetben, mielőtt még létrejött volna az első tanári kar és hallgató gárda, a mai Szent István utcában laktunk, édesanyám és én. Megbízott gimnazista lányok töltötték el délutánjaik nagy részét otthonunkban, fogadni az iskolánk iránt érdeklődők telefonhívásait és rendezni a beérkező leveleket.

Ezekben az években én már tagja voltam a Miskolci MÁV fúvószenekarnak, e mellett zongoraórákat vettem. Első trombitatanárom Bánházi János bácsi BVH-ás főhadnagy, majd börtönőr volt. Különösképp szerette egyik foglyát, aki nem volt más, mint Czifra György. Hívó református révén, kántori feladatot is elláttam. Régi barátság fűz hajdani zenéstársamhoz, Gecse Attilához, aki ma már jó nevű lelkész. Hat éven át kántora voltam Sajóhidvégen.

Első székhelyünk az ITC székház első emeletén volt, nem a legharmonikusabb környezetben. Nem ecsetelem mennyire „szerettek” szomszédaink ott minket, gondolom a rendszerváltás utáni ideológiai különbségek műjén. Ennek ellenére az Ének-Zene szakunk viszont szépen működött, Dr. Kedves Tamás vezetésével. Magam is elvégeztem 5 év alatt, s megkaptam a Kamarazenész Certificatit.

Csiszolni és bővíteni kívántam trombitatudásom és a város akkor élvonalbeli művésztől, Aranyosi Györgytől tanultam. Megszülettem első rövid, de összességében dallamos, ritmikailag és összhang tekintetében is helytálló trombita – zongoradarabjaim. Röpké, pár perces szonatinák, tiszavirág életűek, amikre már magam is nehezen emlékszem vissza.

Sokuk az évek folyamán elkallódtak, máig érthetetlen okokból, amiket jól tudom,

újra le kell írnom. Szerencsére emlékeimben még mindig élnek. Nem egy trombitára – zongorára írt zeneművem rutin és hangmagasság tekintetében nehéznek sikerült, ezeket Aranyosi György játszotta, én a zongoraszólamot vállaltam. Ezek közül a legsikeresebbek, amik tetszettek kis Bölcsész közösségünknek a következők:

- Népmesék Tündér Ilonája
- Ádventi Concerto
- Kis barokk versenymű
- Magyar Capriccio
- Égi – földi Karácsony
- Süvegtánc
- Égen lépegető Csodaszarvas

Elképzelt nyitányaimat rézfúvós quintettre írtam meg. Eleinte a Palota, majd a Kis Regiment fúvósötös játszotta őket.

2005 táján váratlan fordulat történt addigi zenei életemben. Édesanyám nem egyszer rebesgette, hogy Jézus haláláról és feltámadásáról írhatnék egy daljátékot. Sokáig konokul ellenálltam, arra hivatkozva, hogy nem vagyok mestere a szakrális műveknek. Nem is született volna meg ez a kis Nagypénteki passiójáték, ha Bakk István, a Passió Szövetség elnöke, a maga ellentmondást nem tűrő, csipkelődő, duruzsoló módján rá nem beszél! Végül kötélnék álltam. Mária siralmához meg volt már egy korábbi melódiám, a többi némi kis fejtörést okozott, édesanyám pedig megírta hozzá a szívenütő Istenszerető szöveget.

A zenemű hat részből áll:

- 1) Jézus családfája (prológ)
- 2) Hajnali jelenés
- 3) Jézus halála
- 4) Mária siralma
- 5) A római katona dala
- 6) Jézus feltámadása

Mária siralma, és a római katona dala zongorakíséretes szólóének, a többi angyalok és köztük Szent Antal éneklik.

A feltámadási jelenethez trombitaszólót is írtam. Első bemutatója a Vasgyári református templomban volt, 2005 vagy 2006-ban.

Máriát akkor Daragó Laura, a római katonát ifj. Flach Antal énekelte.

Azóta többször eljátszottuk, és a Kissikátori kerektemplomban, sőt felvidéki városok templomaiban is Rimaszombaton, Pelsőcön, Divényben. Emlékszem Czopák Attilára és fura keresztnévű zenésztársnőjére, Florentinra is. Elmentek, hírük, hamvuk sincs már!

Legutóbb a boldvai református templomban adtuk elő, ahol a Halotti beszéd emlékeit ma is őrzik, végzett hallgatónk, majd pedagógia tanárunk Kovács Katalin énekelte Mária siralmát és férje Kőhalmi Zoltán a Római katona dalát.

Említésre méltó még, hogy klarinét-zongora koncertduókkal is megpróbálkoztam, és nem eredménytelenül. A klarinét szólót Czimer Sándor játszotta. Mivel az én trombitatudásom 'ansatzom', - (e német szó alatt eredendően a hozzáállást a mély rekeszi légzést, az aszfalttörő gépet is kibíró arc- és szájizomzatot kell érteni) – sok esetben kifogásolható volt, sőt csúnya lebögéseimmel nem is kívánok eldicsekedni. Aranyosi Gyuri elfoglaltsága esetén, egy szintén jeles trombita tanár, Nagy Zoltán játszotta a szólót.

Nem vonakodtam a későbbiekben a daloktól, és édesanyám újabb kérését immár örömmel vettem. Jézus születéséről is írtunk mi ketten egy szép kis daljátékot. Hallani kell, nem írni le minden apró részletét!

Első bemutatóján a pásztoroknak megjelenő angyal Agócs Erika volt. Az egyik pásztor egykori munkatársunk, Szeley-Kiss Tamás, később édesanyám, de a daljáték további részében Gáspár király dala is rám esett.

Menyhért a neves furulyaművész Szurasenkó Dani volt, Boldizsár Fodor János. Telt múlt az idő intézményünknek ötévenkénti költözések kálváriáit kellett megélni, és elszervenvedni.

Intézetünk zenei életében jelen esetben az énekek jutottak érvényre. Kis énekmondó együttesünk: Tóth Éva Ilona, Rónai Lászlóné Évike, Agócs Erika, Besztercei Józsefné Ilike, minden évben színvonalas műsorokkal, szép énekekkel készül és lepi meg hallgató közönségét, népi eredetű ünnepeinken, adventkor, farsangkor, Karácsonykor, Húsvétkor, Nagypénteken. Az én daljátékaimban is szerepet vállaltak, amiért hálás vagyok, és mindenkor szeretem és becsülöm őket! Nem vagyok képes ésszerűen visszaemlékezni rá, mikor és milyen esemény kapcsán találkoztam először nagybögős barátommal, Schultz Tamással, de ő hű maradt hozzám, és nem egy böggő-szólós szonatinámat előadtuk, házon belül. Lajkó Gyula évekkor korábban ritmus-gyakorlatoakra tanított, felváltva Szántóné Sziklai Máriát, aki nem minden ok nélkül nem ért rá a velem való vesződésre.

Remélem, hogy Gyuszi továbbra is hű társam marad, de ő egész álló nap tanít az Egressy zeneiskolában, félórai kis szünetei sem mire nem elegendőek, nem beszélve arról, hogy nekem úgy kell összeszednem napi amoujoumat (Ld.ansotz) akár a hangyáknak az eleséget. Voltak évekkor korábban sikereim Romhányi Róberttel és Pataki Gáborral, mind-

kettő a zongora szólamokat játszotta, és mindkettő olyan nagy művész ma már, hogy füttyülnek rám és intézményünkre!

Intézetünk zenei életének jövőjét illetően be kell vallanom, nem reménykedek jelentős változásokban. Hiú ábrándok ugyan elég hosszadalmasan táplálták bennem a reményt, hogy vonós és fúvós ötös zenei együttest is szervezzek, ilyen hangszeres összeállítású zeneműveimhez, de ennek megrendezése nem kis feladat és időt igénylő, ami a zenészeknek nem sok van. Maradjon minden így, ahogy jelenleg van, azzal a soha nem alvó reménnyel, hogy lesznek még zenészek, akik örömmel dolgoznának velem eredeti és hallgató közönségünk véleménye szerint érdemes, eredeti műveimmel. Addig is Kis Énekmondó Együttesünkkel, daljátékaimmal, alkalomhoz illő zongorára írt darabjaimmal mindenki öröme zenélek. Bár gyönyörű színezüst kis kornettel ajándékozott meg Szabina, ami ráadásul még csengő telt hangon szól, kornetteznem se kö-

telező, ha annak sikerében se hallgatóságom se magam nem bízok. Klarinétos barátom is roppantul elfoglalt. Akire viszont mindenkor számíthatok, azok Kékes Zsuzsa, és Schultz Tamás.

Végezetül elszorult szívvel és könnyektől fátyolos szemekkel említem meg, hogy írtam búcsúztató zeneműveket is, úgy jeles professzorunk Kiszely István, mint édesanyám majd sógorom Tibold László Mennybe jutása alkalmából is. Jelenleg nem csupán fájdalmas és kellemetlen, de műtétet igénylő betegség vett le lábaimról. Ne háborodjon fel nyájas olvasóm nyers, úgymond paraszti őszinteségemen, igaz, hogy magam is, ha lassan ugyan, de kifelé megyek az életből, és számomra cseppet se mindegy mennyire leszek éppen fitt egy-egy fellépéshez a jövőben, de remélem, jó pár évig még muzsikálhatok, szeretett kis Bölcsész közösségünknek, mert zeneműveimet ők értékelik, akkor is van hallgatósága, ha bárhol máshol a világban csak süket fülekre találnak.

Aranyosi György és Hampó József a Diósgyőri Evangélikus Templomban

Óh Nagyszony Nemzetünk reménye,...

(Veszprémi népénektár)

1. Óh Nagy - asz - szony Nem - ze - tünk re - mé - nye, rád - sze - gez - zük könny - telt sze - me

2. If - ju - sá - gunk hó - fe - hér vi - rá - ga; Por - ba hul - ott al - szik Szent - hi -

3. Óh Ma - gyar - nép ap - ra - ja és nagy - ja; Ólts ma - gad - ra bűn - bá - nó ru -

4. Bár ha bű - nünk szá - ma vég - te - len nagy. Hón kö - nyör - günk, drá - ga Szűz A -

5. 1. ink; Vesz - ni in - dult Ist - ván ö - rök - sé - ge, szép - ker - ted ben hős e - ré - nye

2. te. Hő sze - rel - med sze - re - te - ted láng - ja nem he - vit ki - hült Ma - gyar szí -

3. hát! Mély ke - ser - gő faj - dal - ma - id jajj - ja, Ment - se meg a szen - ve - dő Ha -

4. nyánk! Tarsd fő - löt - tünk A - nya - i pa - lás - tod, For - dísd el az Is - ten os - to -

9. 1. ink. Szállj kö - zénk és sírj Te is ve - lünk! Vi - gasz - tald és mensd meg Nem - ze -

2. vet; Szép Nagy - asz - szony sírj Te is ve - lünk! Köny - nye - id - del mensd meg Nem - ze -

3. zát! Szép Nagy - asz - szony, sírj Te is ve - lünk! Vi - gasz - tald és mensd meg Nem - ze -

4. rát! Még Te élsz a Csil - la - gok fe - lett, e - Ha - zá - nak vesz - ni nem le -

13. 1. tünk! Szállj kö - zénk és sírj Te is ve -

2. tünk! Szép Nagy - asz - szony sírj Te is ve -

3. tünk! Szép Nagy - asz - szony sírj Te is ve -

4. het! Még Te élsz a Csil - la - gok fe -

15. 1. lünk! Vi - gasz - tald és mensd meg Nem - ze - tünk!

2. lünk! Köny - nye - id - del mensd meg Nem - ze - tünk!

3. lünk! Vi - gasz - tald és mensd meg Nem - ze - tünk!

4. lett! e - Ha - zá - nak vesz - ni nem le - het!

© Copyright 2009.08 ®